

Dr. Bailey - Co je případ Covidu-19? Problém s definicí a diagnózami (VIDEO, CZ Titulky + PŘEPIS)

- CZ24 News | 17. ledna 2021

Přepis:

Dr. Sam Bailey: Přesně tak, znovu mluvím o covidu. Co je případ Covidu-19? Kdo si myslel, že si tuto otázku budeme pokládat v této fázi globální covidové situace. V dnešním videu prozkoumám často přehlížené a zásadní problémy, které mohou být překvapivé, když se podíváme pod povrch a vrátíme se k základním vědeckým principům.

Malá nepochopení těchto principů se mohou dramaticky zveličit a různými neočekávanými způsoby projevit. Také chci mluvit o zajímavých posledních událostech, tak se dívejte až do konce. Zaprvé si musíme vyjasnit, že případ není to stejné jako klinická diagnóza. Podívejme se do lékařského slovníku, abychom tyto definice správně uchopili. Klinická diagnóza obecně znamená diagnóza založená na příznacích, symptomech a laboratorních nálezech během života.

Případ může znamenat „případ onemocnění“ v úzkém klinickém smyslu, ale v širším epidemiologickém smyslu případ jednoduše znamená „standardní kritérium pro kategorizování jedince jako případu“. Definovat případy nám rozhodně může pomoci pochopit a ovládnout vypuknutí onemocnění. Musíme být opatrní v používání definicí případu. Například pokud je kritérium příliš široké nebo nekonkrétní, může to vést k mnoho bezvýznamným datům. Jak provedeme klinickou diagnózu covidu-19?

Když se podíváme na web WHO, i když mluví o příznacích a testování, zdá se, že tam nejsou žádná oficiální diagnostická kritéria pro onemocnění. I když píšou, že „k potvrzení nákazy se používá se molekulární test. Polymerázová řetězová reakce (PCR) je nejběžněji používaný molekulární test.“ Můžete se podívat na moje další video, kde mluvím o možných problémech s PCR testy pro diagnostické účely. A co o tom říká důvěryhodná skupina Cochrane?

V červenci 2020 provedli přezkoumání dostupných dat s ohledem na příznaky používané k diagnostikování covidu-19, a došli k tomuto závěru: „Na základě současně dostupných dat, ani nepřítomnost nebo přítomnost příznaků či symptomů není dostatečně přesné k potvrzení nebo vyloučení onemocnění.“ Jsme v této situaci už téměř rok, a co vím, nejsme v této oblasti o moc dál. Stručně řečeno, podle všeho nemáme standardizovaná klinická diagnostická kritéria pro covid-19 mimo PCR testy.

Příznaky, symptomy a ostatní věci mohou být zaznamenány, ale nejsou vyžadovány. Izolování viru stejně tak není vyžadováno. A co definice případu pro covid-19? Na webu WHO se píše, že potvrzený případ covidu-19 je „člověk s laboratorně potvrzenou nákazou covid-19, bez ohledu na klinické příznaky a symptomy.“ Dr. Claus Köhlein poukázal na problém s takovým definováním případů v mém posledním rozhovoru s ním. Popsal to jako pandemii PCR testů.

Případ je technicky cokoliv, za co ho považuje zdravotní autorita. Může se tedy časem měnit a udělat tak srovnávání dat bezvýznamné. K užitečným závěrům lze dospět pouze tehdy, když definice případu je důsledná a když bereme v potaz to, co skutečně definujeme. Nacházíme se ve zvláštní

situaci.

Případ lze v mnoha případech určit pouze na základě pozitivního PCR testu. A klinická diagnóza je také určena pouze na základě pozitivního PCR testu. Můžete si všimnout, že požadavek pro onemocnění očividně schází. Tohle je v rámci definice případu stále technicky opodstatněné, s tím, že případ lze definovat velmi volně. Mělo by být jasně řečeno, že případy covidu jsou pouze lidé, co měli pozitivní PCR test, nic víc. Představuje to zásadní problémy, když se samotný PCR test používá pro klinickou diagnózu covidu-19, jelikož se tak odpojuje od konceptu onemocnění. Ale počkejte, to není vše.

V lékařských a zdravotních záležitostech je typické mít nějaké ponětí o míře falešných pozitiv testu. Například těhotenský test by byl považován za falešně pozitivní, pokud by žena nebyla těhotná, ale i tak jí vyšel pozitivní těhotenský test. Ale PCR testy pro covid-19 se používají takovým způsobem, že podle definice tam nemůže být žádný koncept falešných pozitiv. Jak jsem mluvila v předchozím videu, nemluvím o míře falešných pozitiv PCR testů na SARS-CoV-2 z jednoho izolátu v laboratorním prostředí. Mluvím o plošném používání PCR testů. Jen abych vám ukázala další pohled, ráda bych předala slovo našemu starému příteli dr. Faucimu. Na rozdíl od některých z nás, PCR skeptiků, dr. Fauci je přesvědčen, že PCR test je opodstatněný způsob, jak potvrdit covid-19. Ale v tomto rozhovoru přiznává, že koncept pozitivního testu není tak jednoduchý.

Dr. Fauci: Dobrá otázka. To, co se teď vyvíjí do takového standardu, že když máte test nastavený na 35 cyklů nebo více, šance, že jde o replikační kompetenci, je malá. A máme pacienty... je to pro pacienty i pro lékaře velmi frustrující, když přijde člověk a zopakuje si svůj PCR test nastavený na 37 cyklů, ale téměř nikdy nemůžete kultivovat virus z 37 cyklů. Pokud má test 37, 38 nebo i 36 cyklů, musíte říct, že to jsou jen mrtvé nukleotidy. Tečka.

Dr. Sam Bailey: New York Times následně napsali, že limit pro většinu PCR testů v USA je 37-40 cyklů. Laboratoře v Evropě pracují také až s 40 cykly. Tady na Novém Zélandu se zjistilo, že laboratoře obvykle používají 40 cyklů. Neřekl právě i dr. Fauci, že tento počet cyklů je příliš vysoký? To stejné tvrdí článek z New York Times, který cituje epidemiologa z Harvardu, dr. Minu, který říká, že by počet cyklů nastavil na 30 nebo i méně.

Dokonce uvádí doporučenou studii od Clinical Infectious Diseases. „Tyto výsledky ukazují, že nakažlivost je výrazně snížena, když hodnoty cyklů RT-PCR jsou větší než 24. Pro každé zvýšení v cyklech o 1 jednotku, poměr šancí pro nakažlivost se sníží o 32 %.“ Rozdíl mezi 24 cykly a 30 cykly, natož 40 cykly je obrovský. Je doslova exponenciální. I když kritici zavrhnou veškeré naše nesrovnalosti týkající se definice případu a kritérií klinické diagnózy, stále platí, že PCR test je jediný požadavek pro detekování covidu-19. Nebyla představena zásadní proměnná týkající se počtu cyklů?

Pokud to tak je, zastánci PCR testů určitě pečlivě shromažďovali data z cyklů. Zdá se, že ne. Článek z New York Times dále píše, že „Pracovníci z některých státních laboratoří řekli, že CDC je nepožádalo, aby zaznamenávali hodnoty cyklů, nebo je sdíleli s organizacemi kontaktního trasování.“ Jak jsme se dostali do tohoto chaosu s cykly PCR testů? Článek dále píše, že „Úřad FDA v emailovém prohlášení uvedl, že nespecifikuje rozsah hodnot cyklů používaných k určení, kdo je pozitivní, a že komerční výrobci a laboratoře si nastavují svoje vlastní.“ Tady si můžete vyvodit vlastní závěry...

Původní studie o PCR testu od Cormana a Drostena, publikovaná v lednu 2020, vedla k velké části zmatení, protože neuvedla jasně definice a standardní procedury. Co se týče této publikace, sdružení zdravotníků a vědců 26. listopadu poslalo Eurosurveillance žádost o odvolání. Uvedli řadu problémů v publikaci od Drostena a je možné, že některé technické problémy související s laboratorními technikami lze vyřešit, ale podle mě identifikovali následující klíčové problémy.

Počet PCR cyklů nebyl specifikovaný a nebyla tam žádná definice pro to, co definuje pozitivní nebo negativní test. PCR test nemůže rozlišit mezi celým virem a virovými fragmenty. „Pozitivní test nelze ztotožnit s ‚nákazou virem‘.“ To znamená, že nemá žádnou klinickou opodstatněnost. Corman a Drosten neodhalili svoje napojení na komerční testovací laboratoř Labor Berlin, která provádí PCR testy. Stále se zdá, že co se týče covidu-19, stále nemáme mnoho rozumných principů za buď definicí případu nebo klinickou diagnózou. Je tohle velký problém? Ano, to bude problém... pro ně.

Nedávno jsem o tomto mluvila s dr. Simonem Thornleyem, lékařem na University of Oakland. Dr. Thornley mě navedl na článek v BMJ, kde se píše o důsledcích toho, jak se klasifikují onemocnění. Podívejte se na ten článek, který uvedu v popisku. Vysvětluje odlišné způsoby, jakými může dojít k nadměrné diagnóze, zejména pomocí nadměrné detekce nebo nadměrné definice. Autoři článku tvrdí: „Zatímco se formy nadměrné diagnózy liší, důsledky jsou stejné: diagnózy, které ve výsledku způsobují více škody než užitku.“ Je nějaká naděje, že situace s covidem se brzy vyřeší? To nedokážu říct, ale nedávno došlo k fascinujícím událostem.

Čtyři němečtí turisté, kteří byli v Portugalsku nelegálně posláni do karantény na základě PCR testu, vyhráli soudní případ. Soudci v lisabonském odvolávacím soudu přišli s rozhodujícím usnesením včetně: „S ohledem na současné vědecké důkazy, ukazuje se, že tento test není schopen zcela určitě vyhodnotit, že taková pozitivita ve skutečnosti odpovídá nákaze osoby virem SARS-CoV-2.“

A „spolehlivost testu závisí na použitém počtu cyklů.“ Je smutné, že potřebujeme soudní případy, aby poukázaly na nedostatky PCR testu. Ale možná je to jediná cesta vpřed, když se zdá, že politici a zdravotní instituce nejsou schopni se řídit vědou. Přidávejte komentáře pod video a jako vždy, jsem vděčná, když se dozvím o nových informacích, které objevíte vlastním výzkumem.

Překlad: David Formánek

Zdroj: <https://otevrisvoumysl.cz/>